

พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๔๗๓

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยเหตุที่ทรงพระราชดำริว่า เป็นการสมควรจะจำหน่ายเงินเหรียญบาทที่มีอยู่เกินความต้องการแห่งเงินตราของบ้านเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติโดยบทมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เติมบทมาตราดังต่อไปนี้ต่อมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑

“มาตรา ๑๗ ก. (๑) ท่านว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายที่เสนาบดีจะขายส่วนใดส่วนหนึ่งแห่งเงินเหรียญบาทในทุนสำรอง

(๒) ให้ใช้ผลแห่งการขายนั้นซื้อทองคำหรือค่าปริวรรตแห่งทองคำ และทองคำหรือค่าปริวรรตแห่งทองคำนั้นให้ถือเป็นทุนสำรอง”

ประกาศมาณวันที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๓
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน